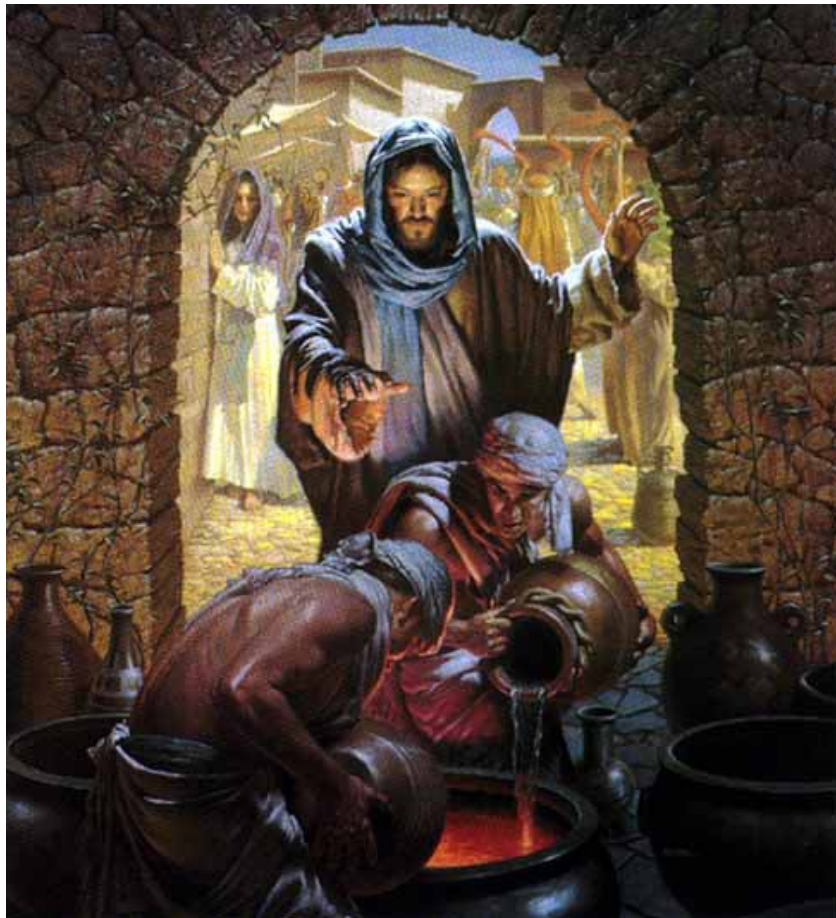

2. sunnuntai loppiaisesta 20.1.2013 -
Jeesus ilmaisee jumalallisen voimansa
Liturgia & saarna: Panu Partanen
Musiikki: Hannes Asikainen, Suvi Särkkä
Suntio: Seppo Soininen

Kaanan häät -
veden muuttaminen viiniksi

Joh. 2:1–11

Viikon kolmantena päivänä vietettiin Galilean Kaanassa häitä. Jeesuksen äiti oli siellä, ja myös Jeesus ja hänen opetuslapsensa kutsuttiin häihin. Viini loppui kesken, ja äiti sanoi Jeesukselle: »Heillä ei ole viiniä.» Mutta Jeesus vastasi: »Anna minun olla, nainen. Minun aikani ei ole vielä tullut.» Hänen äitinsä sanoi palvelijoille: »Mitä hän teille sanookin, tehkää se.»

Siellä oli kuusi kivistä vesiastiaa juutalaisten tapojen mukaisia pesuja varten; ne olivat parin kolmen mitan vetoisia. Jeesus sanoi palvelijoille: »Täyttäkää astiat vedellä», ja he täyttivät ne reunoja myöten. Sitten hän sanoi: »Ottakaa nyt siitä ja viekää pitojen valvojalle», ja he veivät. Valvoja maistoi vettä: se oli muuttunut viiniksi. Toisin kuin palvelijat, jotka olivat veden astiasta ottaneet, hän ei tiennyt, mistä viini oli peräisin. Hän kutsui sulhasen luokseen ja sanoi: »Kaikki tarjoavat ensiksi hyvän viinin ja sitten, kun vieraat alkavat juopua, huonompaa. Mutta sinä olet säästänyt hyvän viinin tähän asti.» Tämä oli Jeesuksen tunnusteista ensimmäinen, ja hän teki sen Galilean Kaanassa. Hän ilmaisi sillä kirkkautensa, ja hänen opetuslapsensa uskoivat häneen.

Vedestä 500 litraa viiniä – Jeesuksen ensimmäinen ihmeteko.

Olisin odottanut, että Vapahtajamme uranaloitus olisi ollut hyödyllisempi. Kukaan ei ollut hengenvaarassa, ketään ei parannettu. Kenenkään ulkopuolisen ei kerrota heränneen uskoon, kukaan ei puhjennut ylistämään Jumalaa. Veden muuttaminen viiniksi ei vaikuttanut välttämättömältä ihmeeltä, jolla olisi ollut suurempi tarkoitus. Se oli eräänlainen luksusihme. Monet kärsivät paljon vakavammista vaikeuksista kuin viinin puutteesta. Viinistä ei ole paljon hyötyä jos terveys, köyhyys ja sekasorto vaivaavat. Ymmärrämme tämän ristiriidan hyvin, jos ajattelemme vaikkapa viime päivien Jakartan tulvia: 15 ihmistä on menettänyt henkensä ja ainakin 18 000 joutunut pois kodeistaan. Ei siellä tarvita luksusihmeitä vaan ihmeitä perustarpeisiin: sairaanhoitoa, juomavettä, ruokaa, suoja-asumuksia ja kriisiapua.

Miksi Jeesus muutti veden viiniksi?

Ensimmäisenä huomio kiinnittyy siihen, että häitä vietettiin viikon kolmantena päivänä. Jeesus nousi kuolleista kolmantena päivänä, joten maininta ”Hän ilmaisi sillä kirkkautensa, ja hänen opetuslapsensa uskoivat häneen” liittyy läheisesti hänen kuolemaansa. Niinpä Jeesuksen ensimmäinen ihme ennakoi hänen viimeistä ja suurinta ihmettä: kuoleman voittoa ja ylösnousemusta.

Meille kirkkaus on kimaltelua ja tähtiloistoa. Se on pintaa. Jumalan näkemys kirkastumisesta on toinen. Jeesuksen kirkastumisen tie ei ollut juhlasaattue vaan se oli ristintie. Hänen kärsimyksessään tapahtui Jumalan kirkkauden teko. Puhuessaan kuolemastaan Jeesus sanoi: ”Hetki on tullut: Ihmisen Poika kirkastetaan. Totisesti, totisesti: jos vehnänjyvä ei putoa maahan ja kuole, se jää vain yhdeksi jyväksi, mutta jos se kuolee, se tuottaa runsaan sadon” (Joh 12:23-24). Jeesuksen ristinuhri tuotti meille sadon, jossa synty ja kuolema voitettiin ja tie taivaaseen avattiin. Tämä on ihme, joka meidät pelastaa. Se on ainoa ihme, joka tuo pysyvää iloa ja rauhaa sydämeen. Psalmissa sanotaan: ”Mutta sinä annat sydämeeni suuremman ilon kuin kukaan saa viinin ja viljan runsaudesta (4:8).

Yksin uskon kautta voimme ymmärtää Jeesuksen kirkkauden tien. Kaanan häiden tilanne toistuu: hänen omakseen kastetut uskovat, epäuskoiset jäävät ihmetellen raapimaan päätään. He eivät tiedä, mistä Jumalan ihmeitä tekevä voima tulee. Jos sitä ei tiennyt häiden juomanvalvoja, ei sitä tiedä monet nytkään. Siksi evankeliumia Jeesuksesta on yhä väsymättä julistettava kaikkeen maailmaan. Ihmeet palvelevat ainoastaan yhtä päämäärää, kuten Johannes kirjoittaa evankeliuminsa lopussa: ”Tämä on kirjoitettu siksi, että te uskoisitte Jeesuksen olevan Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä, kun uskotte, olisi elämä hänen nimensä tähden” (Joh. 20:31).

Ihmeessä vesi muuttui viiniksi. Samanlaisessa muutosprosessissa olemme me. Jumala muuttaa meitä. Hän valmistaa meitä kohti taivaan kotia. Elämämme vesiastia näyttää päällisin puolin samalta, mutta taivaan Isä muuttaa sitä tahtonsa mukaan. Vasta taivaan kodissa huomaamme koko muutoksen ja saamme maistaa sitä: paras viini on säästetty sinne asti (vrt. j.10). Arvottomalta tuntunut vesiastia onkin muuttunut huomaamattamme arvokkaaksi viiniastiaksi. Hämmästyksemme on suuri kun totuus paljastuu. Tiedämme, kuten Kaanan häiden palvelijat, mistä viini on peräisin: yksin Kristuksen armosta. Ihme on tapahtunut. Elämänastiamme, oma ruumiimme ja sielumme, on muuttunut elävää vettä kumpuavaksi lähteeksi. Tällä hääpuvulla kehtaa mennä Karitsan hääjuhlaan. Astiamme on silloin täynnä, ääriään myöten täynnä. Täynnä iloa ja lohdutusta.

Kristityn vaelluksessa vaikeinta on, ettei taivaan upea todellisuus iskostu helposti päähämme. Kristuksen kirkkaus on useimmiten kateissa, joiltakin aivan kokonaan. Taivaan ihanuuteen on vaikea uskoa, jos oma elämäkokemus kertoo toista. Vaadimme Jeesukselta parempia ihmeitä. Emme ymmärrä Jumalan aikaa (vrt. j.4) – *”aika itkeä ja aika nauraa, aika repäistä rikki ja aika ommella yhteen.”* On helpompi säilyä epäuskoisena kuin uskoa.

Kuva saviastioista on kuva meistä. Pinta voi olla kovakin, mutta sisällä on pehmeämpää. Astia voi näyttää täydeltä, mutta elämän helteissä sen vesivarat nopeasti haihtuvat. Astian vesi voi säilyä pitkään tyynenä, mutta pienikin kivi voi pudotessaan aiheuttaa suuria laineita. Liian usein nämä laineet jäävät vain omaksi tiedoksemme: kova pintamme estää näkyvyyden. Valitettavasti mekään emme näe tarpeeksi vaivaa, jotta katsoisimme toistemme astioiden sisään. Ohitamme toisen kuin vesiastian pesuhuoneessa – sen kummemmin ajattelematta. Arvio jää pintapuoliseksi. Jos Jumala näkee meissä niin arvokkaan astian, että lähtee muuttamaan sen sisältöä taivasten valtakuntaan, eikö sama voisi päteä meihin. Jokainen on arvokas Jumalan luomana! Arvotakaamme siis toisiamme tässä ja nyt, veljinä ja sisarina Kristuksessa! Kyselkäämme oikeasti mitä lähimmäisen sisäiseen astiaan kuuluu. Ammentakaamme astioihimme pelastavaa vettä jo tässä ajassa! Jesajan kirjassa sanotaan: *”Te saatte riemuiten ammentaa vettä pelastuksen lähteistä”* (12:3).

Yksi syy siihen miksi Jeesus muutti veden viiniksi, saattoi olla, että hän halusi pelastaa isäntäväen häpeältä. Jeesus tahtoi auttaa ja tuoda onnea hääjuhlaan – viinin loppuminen olisi ollut katastrofi. Mikään ei saanut estää iloa. Saman takuun hän on valmistanut meille. Jeesus tahtoo poistaa meistä häpeän, pelon ja surun. Joskus Jeesus antaa meidän odottaa, odottaa sopivaa hetkeä kuin Kaanan häissä. Mutta ihme on kuitenkin tulossa. Meitä viedään kirkkautta kohden. Joskus kivun ja surun kautta. Taivaallinen hääjuhla on edessämme kuten pian veisaamme: *”Pääsen asukkaaksi kultakaupunkiin, viedään vierahaksi häihin iäisiin, viedään vierahaksi häihin iäisiin”* (276:4).